

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library
Cor. Pritchard Ave. and Mc
Winnipeg, Man., Cana.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VI.

4. 46.

ВІСНОК, 6. МАЯ 1924.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, MAY 6th, 1924.

No. 46.

VOL. VI.

В цілій Аргентині проголошено генеральний страйк на знак протесту проти нового пенсійного закону

РОБІТНИКИ АРГЕНТИНИ РОЗПОЧАЛИ РІШУЧУ БОРІТЬБУ ПРОТИ ВВЕДЕННЯ В ЖИТТЯ НОВОГО ЗАКОНУ.

У вагоні пасажирського потягу в Буенос Айрес вибухла бомба і ранила вартового та нанесла менші ушкодження кільком пасажиром.

БУЕНОС АЙРЕС, 3. мая. — По цілій Аргентині розпочався о півночі генеральний страйк. Страйк проголосили соціалістичні і робітничі юні на знак протесту проти нового пенсійного закону, на підставі якого всі робітники після 25-літньої служби мають діставати пенсію з державних фондів.

Початок страйку зазначився насильством. У вагоні пасажирського потягу, що виїздив з Буенос Айрес, експлуатувала бомба, яка тяжко ранила вартового і нанесла менші ушкодження кільком пасажиром. Експлозія в залізничному потязі викликала по цілій Буенос Айрес поважне замінання; горюжане побоюються повторення фатальних заворушень п'ять років тому назад, коли то на вулицях Буенос Айрес убито сотні людей.

В Мендоза страйкері напали на бізнесові дома.

В Мендоза страйкері напали на два бізнесові дома, повивали в них вікна і понищили внутрішні урядження. Поліція не перешкаджала страйкерам.

Многі бізнесові дома в Буенос Айрес нині замкнено і вони не будуть отворені до часу, поки не буде відомий вислід страйку.

Тут розуміють, що легальні дорадники робітничих організацій приготують атак на пенсійний закон як леконсти-

туційний. Робітничі організації, анархісти, соціалісти і комуністи утворили коаліцію, щоби спільними силами виступити проти введення в життя нового закону.

Вчера вечером відбувся в Буенос Айрес великі робітничі демонстрації проти пенсійного закону.

ПЕРШОМАЙСЬКЕ СВЯТО ПЕРМІНЕНО В ПРОТЕСТ.

БУЕНОС АЙРЕС, Аргентина, 2. мая. — Святкування Першого Мая в Буенос Айрес перемінює в демонстрацію проти нового пенсійного закону, на підставі якого працьодавці мають відтати частину робітничої платні на пенсії для робітників.

Серед робітників і працьодавців заявляють, що як введення пенсійного закону не буде відложено, то правительство стрінеся слідуючого понеділка з генеральним льокавтом і генеральним страйком.

На підставі пенсійного закону, який зівстав ухвалений в Аргентині, кожний робітник, що працює на однім місці 25 літ, має діставати пенсію. Фонд на такі пенсії повинен прийти зі спеціального оподаткування робітників і працьодавців. Це і є причиною, чому обі сторони виступають проти нового закону.

КАНАДІЙСЬКІ РОБІТНИКИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ СПРОВАДЖУВАННЯ КИТАЙЦІВ.

"Беско" спроваджує до роботи на кораблях китайських робітників, а в той сам час не дає роботи уродженним Канадійцям.

ОТТАВА, 2. мая. — Дж. С. Вудсворт, робітничий посол з центрального Вінніпегу, отримав протест проти спровадження китайських робітників до праці на кораблях "Брітіш Емпаер Стіа Корпорейшен".

Протест є в формі резолюції 4522. дьокало "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка" в Глейс Бей, Н. С., яка протестує проти допускання китайських робітників працювати на кораблях "Брітіш Емпаер Стіа Корпорейшен", в той час як ця компанія відмовляє права заробляти на життя уродженому тут робітництву.

ГАЛІФАКС, 1. мая. — "Трейдс енд Лейбор Кавнсіа" в Галіфаксі ухвалив резолюцію, в якій протестує проти спровадження Азіятів до праці на кораблях "Брітіш Емпаер Стіа Корпорейшен".

Резолюція дивиться на заміну білого робітництва жовтим як на встановлювання звичаю, який тяжко відібється на орга-

нізовані робітничим русі цього краю. Резолюція каже, що в будучині працьодавці можуть спроваджувати китайських робітників не лише до роботи на кораблях, але й в майнах та иншого рода індустріях.

МАЙНЕРСЬКІЙ ЮНІ ГРОЗІТЬ РОЗБИТТЯ.

СІДНІ МАГНС, Н. С., 1. мая. — Підчас страйку майнерів у 26. дистрикті "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка" минулого січня майнерам видано було допомогу на суму около \$105.000. Ці гроші пішли були до рук сторників, які доставляли майнерам поживу і инші необхідні до життя річі.

Тепер президент "Ю. М. В. оф А." Луїс не хоче брати відповідальности за ці видатки, закриваючися тим, що січний страйк не був офіційно проголошений. Майнерам пропонують, щоби вони зложили

НЕПОВНИЙ ВИСЛІД ВИБОРІВ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 5. мая. — Вислід виборів в Німеччині до нині до полудня виказує, що різні партії вибрали таке число своїх послів:

Соціалісти 101, комуністи 54, демократи 23, централісти 51, народники 40, націоналісти 82, крайні націоналісти 24, Гановери 5, баварські народники 15, члени Економічного Союзу 5, баварські селяне 4, инші партії 8.

Сподіються, що з партій соціалістичної, клерикальної, демократичної і народної буде утворена коаліція, яка буде мати в парламенті достаточну більшість, щоби ввести в життя плян комісії Доса.

ГРОЗЯТЬ ЛЬОКАВТОМ МАЙНЕРІВ В РУРЦІНІ.

ЕССЕН, 3. мая. — Газети сповіщають, що асоціація власників копалень рішила льокавтувати всіх майнерів, що відмовляться вернути сьогодні до праці.

БЕЛЬГІЙСЬКІ МАЙНЕРІ НА СТРАЙКУ.

БРУКСЕЛЯ, 2. мая. — Десять тисяч вуглекопів в Чарлеройським басейні відмовилися прийняти знижку платні, на яку згодився мішаний комітет з працьодавців і робітників, і рішили протестувати в цілім басейні страйк почавши від слідуючого понеділка.

СТРАЙК ЛЕТУНІВ В АНГЛІ ЗАКІНЧИВСЯ.

ЛОНДОН, 2. мая. — Тут оповіщено сьогодні, що британські летуни, які були на страйку через цілий минулий місяць, повернуть в понеділок до праці. Страйк здержав був протягом квітня всю британську торговельну авіацію, а також воздушну поштову обслугову.

БУВ. ГОВЕРНОР ЗАСУДЖЕНИЙ НА 10 ЛІТ ВІЗНИЦІ.

ІНДІЯНЕПОЛІС, Інд., 1. мая. — Федеральний суддя Ендерсон засудив тут вчера буюшого гвернора Індіяни Воррена Т. МекКрея на 10 років в'язниці і на заплачення \$10.000 кари за те, що він уживав почти в цілях ошуканства. Зараз після засуду ексгвернора відставлено до федеральної в'язниці в Атланта.

Кілька минут перед своїм засудом МекКрей був примушений зрезигнувати з уряду гвернора стейту.

Ціх \$105.000 через спеціальне оподаткування, яке вносило би по 50 ц. тижнево на кожного майнера в дистрикті через чотири слідуючі місяці. Многі майнери обурюються на таку пропозицію і майнерський юні в Новій Скошії грозить розбиття.

АРЕШТУВАЛИ ОНТЕРІЙСЬКИХ УРЯДНИКІВ.

ТОРОНТО, 1. мая. — Як результат контролю департаменту провінціального секретара, яка розпочалася кілька тижнів тому назад і викрила брак около \$9.000 в касі того департаменту, головний клерк департаменту Е. В. Донеллі і його помічник Гаролд Томас зістали ірештовані під замітом злодійства.

Донеллі освободжено за зложенням бейду в сумі десять тисяч дол., а Томаса за зложенням бейду в сумі \$5.000.

10 НОВИХ ОБВИНУВАЧЕНЬ ПРОТИ П. СМІТА.

ТОРОНТО, 1. мая. — Коли був провінціальный скарбник Онтеріо Пітер Смит явився вчера в поліційний суд, щоби відповісти на обвинувачення о конспірацію здефравдувати суспільність, проти него виставлено 10 нових обвинувачень. Між обвинуваченнями є одмовляється вернути сьогодні до праці.

АРЕШТУВАЛИ СВИДКА В СПРАВІ СМІТА.

ТОРОНТО, 3. мая. — Генеральный прокуратор Онтеріо оповістив, що Герри Пепал, менеджер бондової фірми Емліуса Джервіса в Торонто, зівстав арештований як матеріальний свідок в обвинуваченнях проти буюшого провінціального скарбника Пітера Сміта, о конспірацію здефравдувати правительство. Пепала освободжено за зложенням бейду в сумі \$9.000.

ЗАСУДИЛИ ПОЛЦІВ ЗА ЗЛОДИСТВО.

З арештованих свого часу поліцаїв в Мус Джо, Саск., за вломлювання до складів і крадіж річей, двох зістало вже засуджених. Дж. В. Рейнолдс дістав два роки і три місяці в'язниці, а Овен Волтерс шість місяців в'язниці получені з тяжкою працею.

ВИДАНО ВАРАНТ НА АРЕШТУВАННЯ ПОЛЦІВ.

Квіфорда Джана Колриджа, буюшого урядника "Роя Кендіен Мавтвєд Поліс" в Давфін, Ман., обвинувачується о крадіж \$1.000, приналежних до канадійської домінії, і видано варант на його арештування. Колридж допустився крадіжкі між червнем 1923 р. і мартом 1924 р., коли підчас свого урядування в Давфіні збивав а населення різні карі і не передав їх властям.

Колридж є Англієцем і кажуть, що покинув в Альберті жінку і трое чи четверо дітей.

СВЯТО ПЕРШОГО МАЯ В У СХІДНІЙ КАНАДІ.

ОТТАВА, 2. мая. — День Першого Мая святковано в східно-канадійських містах улаженнями мирних демонстраційних походів вулицями міст.

В Глейс Бей, в Новій Скошії, на чолі першомайського походу несено червоный прапор; Оланк на приказ шефа поліції везу прапорови дано менше визначне місце, бо на фронті походу несено білий (?) прапор.

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ В КАНАДІ ВОЄННОГО ДУХА.

ВАШІНГТОН, 2-го мая. — Шкільні книжки в Канаді потребують "роз'оруження", заявила тут вчера вечером перед Женским Интернационалом Мира і Свободи Егнес МекФейл, посол до канадійського парламенту.

МекФейл говорила про канадійські проблеми у відношенні до світового мира. Вона сказала, що історія і література, як учать їх в школах канадійської молоді, є переповнена воєнним сентиментом і ідеалізує воєнника. Вона нап'ятувала також воєнні вправи в школах.

15.000 ДІТЕЙ ЖІЄ З ПУБЛІЧНОЇ МИЛОСТІНІ.

ТОРОНТО, 1. мая. — Урядовий звіт виказує, що в провінції Онтеріо є около 15.000 дітей понижше 16 років життя, які живуть з публічної милостині.

У ВЕНКУВЕРІ ОРГАНІЗУЮТЬ ВІДДІЛ К.К.К.

ВЕНКУВЕР, Б. К., 3. мая. — Тутешня поліція розслідує донесення, що у Венкувері організується канадійський відділ Ку Клакс Клен. Кажуть, що організатор прибуває сюди з міста середно-західних стейтів.

ІМІГРАЦІЯ ДО КАНАДИ В МІЦІ КВІТНІ.

Канадійські залізничні компанії обчислюють, що протягом місяця квітня до західної Канади прибуло 7.000 нових поселенців. В слідуючих місяцях прибудуть тисячі нових імігрантів.

До східних канадійських портів — Галіфаксу, Ст. Джан, Монреалу і Квебеку — прибуло в місяці квітні около 17.000 пасажирів.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК В ГАВАНІ СКІНЧИВСЯ.

ГАВАНА, Куба, 28. квітня. — Генеральный страйк в Гавані, який тривав цілий тиждень, скінчився вчера, коли правительство прирекло робітникам, що спір між страйкуючими портовими робітниками і корабельними компаніями буде подагоджений в користь страйкуючих.

ВЕЛИКИЙ БУРІ ЗГИНУЛО 108 ЛЮДЕЙ.

АТЛЕНТА, Джорджія, 2-го мая. — Подувно-східні стейти навістли в середу страшна буря, підчас якої згинуло 108 людей, а около 500 людей зістало ранених. Шкоди в майні обчислюють на 10 мільонів доларів.

Буря захопила слідуючих сім стейтів: Савт Каролайна, Джорджія, Алабама, Норт Каролайна, Вірджінія, Луїзіана і Арканзес.

Найбільше убитих було в Савт Каролайні.

БІЛГОРОД, 2. мая. — Югославське правительство поручило своєму міністрови в Атеніх повідомити грецьке правительство, що Югославія офіційно визнає грецьку республіку.

БРУС ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД РОБІТНИЧОЮ ВЛАДОЮ.

ДЖІЛОНГ, Австралія, 1. мая. — Промовляючи тут минулого понеділка, премієр Австралії Брус апелював до націоналістичної або правительственной партії, щоби вона оставала з'єднаною, бо инакше при слідуючих виборах правительство буде повалено.

Премієр Брус вказав у своїй промові, що рік тому назад в Австралії було лише одне робітниче правительство, а тепер робітничі правительства є в Квінсленді, Тасманії, Західній Австралії і Полудневій Австралії.

З Берліна доносить на підставі відомостей з Букарешту, що румунське правительство зарядило мобілізацію всіх мушци в віці до 42 літ.

ГОДІ СУМУВАТИ! ЧАС ВЖЕ Й ПОСМІЯТИСЯ!

ЗАХОДОМ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРИ УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

— відіграється —

В СУБОТУ, ДНЯ 11-ГО МАЯ 1924 Р.
В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

надзвичайно смішну комедію в 5-ох діях п. н.

ЗАКОЛОТ

Штука ця основана на тлі мішансько-панського життя. Вона ніколи не грала ще не тільки в Вінніпегу, але й в Канаді взагалі. То-ж не забувайте і приходьте в суботу, 10. мая до Укр. Роб. Дому, а посмієтесь до сходу.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.
ЦІНИ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ.

Тикети можна швидче набути кожного вечера в Укр. Роб. Домі, а в день представлення при касі.

ВЕСЬ ДОХІД ЙДЕ НА ПОМІЧ "УКР. РОБ. ВІСТЯМ".

ЗАХОДОМ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРИ УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

— устроюється —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 12-ГО МАЯ 1924 Р.
В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ

НАРОДНА ПІСНЯ В ТВОРАХ ЛЕОНТОВИЧА.

Концерт сей цікавий тим, що в ній буде переважати пісня визначного українського композитора Леонтовича, яку будуть співати хор при Укр. Роб. Домі і діточі мандолінові оркестри.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.
ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛІЙНИМИ ДАТКАМИ
ВЕСЬ ДОХІД В КОРИСТЬ "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ".

2,000 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" В МІСЯЦІ МАЮ!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n,
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Стіваришени "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Неповищення в газеті рукописів не зберігається, крім тих дописувачів, які заздалегідь зазначили, що бажають звороту свого рукопису на випадок його неповищення та задушити поштою стемпель на його переслаку.

ОГЛЯД ВАЖНІШИХ ПОДІЙ.

ПРОТИРАДЯНСЬКИЙ ВИСТУП НІМЕЦЬКОЇ ВЛАДИ.

В Берліні палата поліція на будинок радянської торговельно-делегатції і протягом чотирьох годин перешукувала всі її принадлежності. Робітничі каси, переглянуті документи і вишпоровані скрізь — за чим ви сказали-б? Та за комуністичним провідником Боєнгардом.

Так пояснює німецька поліція. Німецькій владі в передодні виборів дуже потрібно було комуніста Боєнгарда. І де ж його було шукати, як не в будинку радянської торговельно-делегатції. А щоб його напевно там знайти, то вилася аж 600 поліцаїв.

І ці 600 поліцаїв шукали за одним комуністом цілих чотири години. Скрізь шукали: по шафах, бюрох, касах, між документами і книжками. І думаєте, що знайшли його? Так би ото й знайти чоловіка в замкненій огнетривалій касі, або в бюрку.

Треба божевільній людині, щоб повірила ідіотській і необдуманій безліччій брехні німецької влади, що вона шукала там за комуністом Боєнгардом. Німецька буржуазна влада на приказ Пуанкаре і прочих контрреволюційних ворогів радянської влади хотіла довести свою лояльність міжнародному капіталові і утворила дурний протирадянський виступ, позиваючи права нетерпимості чужодержавних представників.

У відповідь на це амбасадор Радянського Союзу Крестинський різко відрізав з Берліна. Зрозуміли, до чого цей дурний провокаційний крок доведе Німеччину, яка має заключений в Радянській Союзом дуже вигідний для неї торговельний договір, німецька влада робить з себе блязю і заявляє, що вона шукала в радянській будинку тільки за своїм комуністом. Майбутність покаже, до чого змагають всі ті провокації міжнародної контрреволюції.

НЕВДАЧНА ПРОТИРАДЯНСЬКА ПРОВОКАЦІЯ В КАНАДІ.

І в Канаді радянська делегатія не дає спати контрреволюції. Буржуазна контрреволюційна преса від самого її приїзду ширить проти неї пропаганду наклепів.

Недавно бачно око канадських імміграційних властей доглянуло, що на адресу голови делегатії, т. А. А. Язковича, прислано якісь книжки і журнали. Ще не бачили і не перевірили цих книжок і журналів, як вже буржуазна контрреволюційна преса розтрубила на весь світ, що радянська делегатія в Канаді одержала масу більшовицької літератури для ширення комуністичної пропаганди. Підняла вона крик навіть за тим, щоб ця делегатія відправити назад до Радянського Союзу.

А що виявляється, коли імміграційні власті ці книжки і журнали розпакували і почали перевіряти? А те, що ці книжки і журнали наукового змісту призначені для тутешніх університетів і публичних бібліотек, а також і для бібліотеки самої радянської делегатії, яка чейже також мусить мати свою бібліотеку, головню з таких книжок, в яких містяться інформації і статистичні дані про Радянські Республіки, що їх тут в бібліотеках віде не можна дістати. Якже-ж інвакне делегатія зможе інформувати підприємців цієї країни про положення, умови, ресурси і торговельні можливості в Радянських Республіках?

Книжки і журнали призначені для університетів і бібліотек вже віддано, а решту кінцать перевіряти. Чи опрокче контрреволюційна буржуазна преса свою брехню? Ніколи. Не дія, того вона брехала. Потерпівши невдачу з цєю брехнею, вона придумуватиме інші.

Канадське правительство теж поставило себе в дурне положення, допустивши перевіряння посилок адресованих до радянської делегатії, бо вона виразно вивило, що відноситься до нього не так, як до представництв інших держав, яких право нетерпимості воно завжди шанує.

Працюючи з цего наука, що буржуазна влада, якою-б ліберальною вона себе не назвала, скрізь однаково ненавидить Радянські Республіки і їхніх представників, хоч і мусить з ними заключати договори і вести торговельні діла. А ненавидить їх через те, що це республіки освободжених спід гнету і визиску капіталізму трудових мас. Бо Радянські Республіки, це смертельний ворог капіталізму. Бо Радянські Республіки, це знак загибелі панування буржуазії і надія освободження для пролетаріату цілого світа.

"БІЛЬШОВИЦЬКИЙ РЕЖИМ ВАЛИТЬСЯ".

"Більшовицький режим валиться" — повторяє знова буржуазна преса. Для нас це не новина. Він вже шестий рік валиться на голови буржуазії. Ще такі з того моменту, як робітники Ленінграду проголосили були радянську владу, він зразу-ж почав валитися.

І чим більше та більше валиться той більшовицький режим, тим більше тріщать лоби контрреволюціонерів. На цей раз вісти з Парижа доносять, що монархістична і ліберальна контрреволюційна братія аж плаче з радости, що ніби то в Радянському Союзі іде спір між "тріумвіратом" Сталіна-Каменєва-Рікова з уміркованими комуністами, бо це певна ознака недалекого упадку більшовицького режиму.

І зібравши ото ці великі обрадувані монархісти і ліберали відірвали, щоб великий князь Николай Николаевич по-турдівся стати ім за царя, як більшовицькому режимові буде "жалко". А Николай то що? — він згодився. І так немає те-пер що робити. Ного неважко на царя запрошати і він ніколи не відмовлявся. Не відмовився і тепер.

Буржуазній пресі заявив той Николай Николаевич, що він теж вірить, що більшовицькі не втримаються. А не втримаються вони тому, що скасували приватну власність і анекшують повів та православну церкву, за що бог має їх покарати. Він обіцяє бути не таким вже поганим царем. Дасть, каже, волю народові тоді, як "усмирить бунтівників" і "заведе порядок".

І чого це якби тисячний раз контрреволюційні переспівує свою пісню про упадок більшовицького режиму? А що-ж її робити тоді, як правительтва буржуазних держав одно по другім визнають Радянський Союз і заключають з ним договори? Треба-ж, якщо не настрашити своїх західно-європейських друзів, то бодай себе потішити самообманом. Кажуть же люде, що "дурень думкою багатіє".

ВІД 'МАЛОРОСІЇ' ДО 'МАЛОПОЛЬЩІ'

Виховання — велике діло. Зайвий раз що букварну правду стверджує нині блискуче уряд панської Польщі. Польські пануючі верстви в своїй політичній катуванні і безоглядному терорі всіх народів на "кресак" шляхом перейняли великі зразки царату (поліції й охранки) та німецького "гакатизму".

В царській Росії, в тій знаменитій єдиній, невідимій турмі народів не було загалом ніякої України. Була собі якась видадена, літературна "Малоросія", де жили якісь легендарні "хохли", котрим вареники самі в рот ділали. Царська школа добре виховала цілі покоління російської інтелігенції, великих ідеалістів, народолюбців, гуманістів, котрі щиро вірили, що ніяких України і ніякої України немає і що "малоросійський народ прекрасно розуміє російський язык". Ще й до-сі відривається царське виховання в обивательських анекдотах про "зту їхню мову, котрою нікто не розуміє і на котрої фотографувати неможливо".

— Немає України, а лише Польща! — кажуть сідом за царськими русофікаторами шляхетськи польонізатори. Немає України загалом: в Росії є "Малоросія", а в Польщі є — "Малопольща", а зовсім не галяниця Західна Україна! В Малопольщі живуть самі Поляки, це ж дуже просто! А для того треба викинути в пень все українське. І ось ведеться зазісково рукою політика знищення українських селян, робітників і трудової інтелігенції.

Яким способом? Спосіб позичено випробованим і шляхом певним. Його вигадав мудрий Німеч, сам князь Бисмарк. Зановуються Банк Парламентційний, скупують "на окраинах", чи пак "кресак" землі польських (і не польських) поміщиків і ділять на куркульські наділи — парцели. Ці земельні папки спродується. Звісно, що не українським селянам, а мажорам, котрих спеціально винисують з Польщі для колонізації українських земель.

Ще за царату вишла книжка польського відомого публіциста, Феохана Бартошевича: "Польський стан посідання на Україні (Руси)", де докладно з'ясовано, як можна спольщити шляхом парцеляції й колонізації — Волинь, Київщину й Поділля. Адже-ж, мовляв, всі нукроварні так і макетки — в польських руках...

Українська мова заборонена фактчно в "Малопольщі" — школах, організації — розгромлено. Українське вчительство з Галичини переводиться в Польщу, а з Польщі перенають учителів-Поляків для спольщення Зхідної України. Нарешті утворюється новий проєкт міського самоврядування — "архивір" міністра внутрішніх справ пана Керніка: право голосу матимуть тільки ті, хто володіє польською мовою, хто має будинки, комерсанти і багаті торговці.

Урядові польські мають подвійний голос. Вони мають право контролю й догляду за "самоврядуванням". Прем'єр Грабський, міністер Гюбнер і директор департаменту безпечности Урбанович утворюють ще якусь раду про "східні креси" про нещасну Західну Україну.

Селянство стогне, робітництво і трудова інтелігенція в тюрмах, на тортурах. Доки-ж будуть тут знущання? Про це запитувати в соїм посол-комуніст — Поляк Круціковський.

Відповіді на це шляхетська Польща ніякої не дасть, крім нових ханчуків і знущань з населення Західної України.

В. Коряк.

КИНЬМО СОЛЕЮ В ОЧІ ВОРОГАМ!

Наші вороги, Рипинда, рипиндяти і инша чорна сотня насто слянуть кризь зуби та видумують ріжні берхні на "Укр. Роб. Вісти" і на українських робітників взагалі. Оце слянення й привело мене на думку кинути ось такий клич:

В місяці маю українське робітництво й бідне фермерство по цілій Канаді повинно доклати цей чорний зграй, що "Українські Робітничі Вісти" і "Робітництво" і "Робітничі Вісти" висловлюють думку українських трудових мас в Канаді.

В місяці маю українські працюючі маси Канади повинні доклати, що робітничі преса не жила, не жие і не буде жияти з недогрозки, з охляпів на панських столах, як живуть чорно-сотенні-брехливі свистки.

Українська робітничі преса в Канаді удержується виключно з датків робітників, робітниць і фермерів, про що завжди мала нагоду переконатися

ні центи, які одержуємо за нашу тяжку працю від канадських капіталістів. Від тих самих капіталістів, яких так щиро боронить чорна сотня і перед якими каже гниуть голови в "гостях". Коли чорна сотня почуває себе в "гостях" у панів, то нехай далі збирає з їх столя охляпів, а ми — свідомі робітники, робітничі і фермери докажемо, що не хочемо нічого даски і хоч як тяжко доведеться нам добувати кожний цент, всеж таки ми вміємо піддержати нашу пресу. За ці тяжкі задряпані центи "Українські Робітничі Вісти" виходять три рази в тиждень, а журнал "Робітництво" два рази в місяць. І хоч гірка наша доля, але не солідша вона й нашій дорогій пресі. Бо робітничі преса — це ми.

З завзяттям і повним розумінням — до праці товариші і товаришки по цілій Канаді! Місяць май — це найкраща контроля нашої сили! Місяць май має дати найкращу відповідь чорній сотні! Всі до роботи! Ще один удар в брехливу голову нашим ворогам! Приєднуймо нових передплатників і передплатниць! Збираймо по цілій Канаді на пресовий фонд наші пресі.

Святим обовязком кожного читача й читачки "Українських Робітничих Вістей" та "Робітничі" здобути хоч-би по одному новому передплатникові й передплатниці.

Крім цього, в місяці маю кожний повинен при вській нагоді збирати на пресовий фонд. Чи то між знайомими, чи на забавках, чи на роботі. "Громада великий чоловік!" — каже народна поговорка. З дрібних датків по цілій Канаді збереться поважна сума.

Тому — до праці товариші і товаришки! Скажім собі, що в місяці маю мусимо сповнити свій обовязок, мусимо доклати свою силу й свідомість і мусимо гідно відплатити чорній сотні за її підлі клевети.

Збираймо скрізь, де тільки можна наші кріваво заробле-

Робітник Юрко Косач.

ПРО РУМУНСЬКУ ГОСПОДАРЬУ НА БУКОВИНІ.

(Кореспонденція до "У.Р.В." з Європи.)

Дорогий Товаришу Редакторе!
 Оце прочитав свій лист, в Вашім дорогім часописі, що з написав Вам до свого вуйва, а вуйво відслав його до Вашої редакції, так що його люде читали і могли собі уявити, який у нас паніум тепер лад в Румунії з нашим правлінням. А тепер я хочу нагадати до Вашого часопису, який поводок паніум в нашій громаді і яке насильство зі сторони румунського правительтва.

Перше слово про румунську аграрну реформу, або як то румунське буржуазне правительтво наділяє селян землею, котра з поковичу була землемі іх праделів, і які в Румунії законі.

Як скінчилась війна, кожний селянин, що поверну до дому перше все домагаєсь землі. Бо кожний, що був на цій війні, воював з тою думкою, що по її скінченню має декше жити. Воно так і було б, як-би не панська рука, котра кожного мужика держить за чупруну.

Як розпалась Австрія, зараз до нас прийшло румунське військо і почало заводити свої порядки. Між ними порядками було і питання про аграрну реформу. Зараз зачали румунські військові казати, що вони дадуть селянам поле. І говорив навіть, що поле буде наділяються без оплати, а хоч може і буде треба щось заплатити, то по дуже низькій ціні. Поле в нас в тодішній час було дуже дешево, так що селянин за корову міг купити кілька гектарів. А за Австрії при такіх цінах хліба можна було купити гектар поля. Тоді кожний найбільший міг купити поле. Причиною того була війна, яка знищила більших землевласників, бо вони, звикавшись російської штика пошпили все своє майно. Коли ж відступили російські полки, вони повернулись назад домі, але не застали нічого дома, лише пуста місця, де стояли їхні падали. І так, не маючи грошей провадити дальше господарство, почали продавати своє поле по дуже низькій ціні. Селяне почали купувати землю, та тут вмішались поляки і давай кричати, щоб люде не купували землю, бо пропалуть їхні гроші за дармо тому, що земля має ділитися. А той хто купить, то від нього відберуть землю. В наслідок того, багато селян перестали купувати землю, бо думали, що ввадять правду. Тимчасом стало іншакше, як думали наші селяне.

Війна скінчилась. Почали повертати наші люде з Америки. І кожний, розуміється, шшов до дому з тою намією, що за той кровю і потом зароблений долар, має купити кусок поля. І як лише наші люде показали торговцям і полякам долари, то зараз нашлось поле. Бо поляк належав до аграрної комісії і виробляв посівку від мєвни той комісії, що така і така ціна могла бути поле. Так поле почалося продавати, аніж-не в такій ціні, як то тепер, але в десятеро дорожче. І так хто мав трохи грошей, той купив поле. Набралась галдарія від наших люде дость грошей і сьогоднішній поробилась міліонерями. А нашим селянам, котрі покладали таку велику надію на землю і за що у війні так тяжко воювали, що не один вистав і калікою, а другий зівстав жінку зову і діти сиротами, нема землі. А через що? Через те, що ми біди пролетарії, в нас не було грошей, щоб його дати панам, аби вони стали по нашій стороні.

Наші селяне подавали ріжні просьби до аграрної комісії, щоб наділявали їм поле, бо після румунського закону з 1919 р. кожна панська земля, на котрій пан не хотів сам робити, а арендував її або переува за границею, мала бути розділена між селя-

мих тих, що роблять козо землі. І кожний селянин повинен був дістати чотири гектари поля, а котрий шось мав землі, тому мали доповнити до чотирьох гектарів. То певно, що були-би дітали цю землю, як-би правительтво віддало було, що справу, що до наділу землі, селяном. Але правительтво дало власть панам, щоб вони наділявали мужикам землю. То треба сумніватись, чи селяне будуть з неї хліб їсти. Бо сам окружний судья, котрий є старшиною в аграрній комісії, сказав селянам в очі, що "як земля дістанеться вся в руки селян, то що будуть робити пані в місті? Вони поздохнуть з голоду". Нам дуже це дивно. Хто робить на панських землях: пані, чи ми селяне, котрі своїми мозолистами руками і своїм трудом перевертаємо всю землю а з неї дуже мало користаємо. А діється не тому, що увесь дохід з землі забирають пані і набивають свої кармані гривами, а мужикам за цілий рік неспівуної роботи остається тільки те хліба, що можуть себе прокормити, щоб не згинуть голодною смертю і щоб на другий рік знов панам робити, бо як би пангуляли мужики, то і панів би не стало.

Так то в наше село Слободзія було-би певно дістало поле, бо наш адляч не господарив сам, але арендував поле. Може так і було-б, як-би не наш попік і ще кілька таких наших панків, котрі вибрані до аграрної комісії. А то Дмитро Тригуб, котрий був начальником громади, а тепер пішов кози пасти разом з нашим попіком. Бо наш попік, то цікава людина, котра має за собою багато споминів з його життя. Якби став тут їх опусувати, то не було-б їм кінця. Скажу тільки те, що він жие з сім'єюю дівчиною і до тепер має з нею четверо дітей. Він взяв собі її будують за служницю, ще як його жена жила, і жив з нею як з своєю жінкою. Навіть мав тоді з нею діти, як жінка його була ще на шім світі. Консисторія нічого не казала, аж доки він сам не заявився другими річами. А то почав давати школи людом, що приходили з Бєсарабії (бо наше село лежить на самій бєсарабській границі).

І то таким, що чоловіки мали жінок, а жінки мали чоловіків. Це донесло-ж до консисторії, прийшла комісія і його тоді доперва потягли на долинку. Ось які бувають попі. І вірте їм. Вони дають своїм повождженням дуже гарний примір народолові, бо як би ми так робили як вони, то ми би дуже потяго жили. А такі люде, як наш буніший попік Устак і Тригуб, а так само велика панія сілський секретар Гада причинилися до того, що ми ще не дітали землі і з них самих нема "чого, бо наш попік тепер діється так само за куском хліба і буніший начальник теже, бо він був вибраний начальником бідними людомі, котрі покладали на него велику надію. А тим часом він затрив те, що було. Він тепер так само рад би дістати кавалок панської землі, щоб прокормити себе і свою сімю, але нема. Бо він не думав собі-ж був начальником, що скінчиться панська ласка. А як би був робив добре для люде, то був би зробив добре і для себе і для своїх дітей. Такі в нас люде бувають, що роблять зло для загалу і не розуміють і не видять, що вони так само і для себе зло роблять.

Тепер ми маємо другого попі в нашій селі і другого начальника громади. Це вже не начальник, але жеронт. Це так значить як громадський диктатор. Послізна падлюка, яка є на світі, а то Добровольський Митро. Як цей чоловік прийшов до власти, хочу так само коротенько описати. Румунський панам заділялося зрумуниувати нашу українську школу.

Громадський уряд дістав на це приказ від старости, щоб громадська старшина і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підписалися, що вони хотять румунської школи. Тут деякі з наших селян виступили з протестом. А один з між них, тутешній селянин Крокош дітям сказав, що не потрібно нашим дітям задармо голову звертати і языка ломати, коли ми не є переконані, що Румунія має тут остатися. Тут попік почав сильно бігнися і давай кричати, що вони виступають проти румунської держави і що вся громадська рада, то самі більшовицьки. Він заявив ще жандармам, а ці арештували попік і заволодали громадською старшиною і громадські ради підписалися на те, що вони хотять румунської школи. Буніший попік і громадський начальник скликали громадську раду і попік нмав уговорювати радних, щоб підпис

ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

БАНКРОТСТВО ФАРМЕРІВ В ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАХ.

Стан фермерства в Злучених Державах зовсім не кращий, чим в Канаді. Злучені Держави далеко багатіші, чим Канада. Вони нажили гори золота на світовій війні, вичерпали все золото з Європи.

Але це тільки так говориться, бо багаті Злучені Держави. Багаті в них одишці, невеликі гурти людей, такі як Рокфеллер, Морган, Шваб, Сінклер і інші. А ціле населення біде. Це до гуртка тих людей належать фабрики, заводи, копальні, нафта і земельні обшари. Це ті пани вичерпали з Європи все золото і зняли у свої застави, в банки, а тепер визнають його збанкрутованим європейським державам за палені проценти.

Якщо Злучені Держави такі багаті, як про це говориться, то чому там фермерство так банкрутує?

Перед нами маленька статистика агрикультурного урядового комітету, яку агаданий комітет вніс в парламент, заявляючи, що стан фермерів в Злучених Державах загрозливий.

В тій статистичній між іншим говориться:

"Чотири семих загальному фермерського доходу йде на таксі, оплату процентів, моргетів і довгів.

Поверх 1,120,000 (одні мільйон сто двайцять тисяч) фермерів і фермерських робітників втікали з ферм в 1922 р., шукаючи зайняття в індустріальних осередках.

Одна четверта частина власників пшеничних і кукурузних ферм збанкрутувала.

Покупна вартість фермерських продуктів о половину дешевша чим перед війною".

Ця статистика занепокоїла деяких сенаторів, бо мовляв, "індустрія не зможе розвиватися, коли різництво підупаде".

А коли-б індустрія могла розвиватися без піддержки різниці, то хай би собі різництво, а з ним мільйони фермерів здохли. Але шкода індустрії, тобто індустріальних баронів. І тепер парламент і сенат будуть обговорювати справу лікування різниці.

чи воно не заразило хворобою банкрутства індустрію. Який лік пани можуть придумати на хлопський спину? Вони хочуть створити якийсь фонд, що мав би купувати фермерські продукти та вивозити їх в Європу і взагалі на міжнародний ринок. А за що-ж та Європа купить, коли американські капіталісти зрабували її, як говориться, до щитку.

За позичені в американських капіталістів гроші Європа також не може купити американських продуктів, бо вона ті гроші зуживає на витворення воєнних знарядь. Далі — американські корабельні компанії деруть таку ціну за перевіз абіжжя через океан, що ніякі європейські держави не може заплатити такої високої ціни за него, тим більше, що й гроші в Європі страшенно підупали.

Де-ж вихід? — питаємо ми. Нема що себе дурити, що можна вийти вихід з цього положення при теперішній системі господарства як економічного, так і політичного. Виходу треба шукати в зміні цієї системи, в заміні теперішнього панського правління — робітничо-фермерським, в націоналізації всіх багатств. Треба щоби ті багатства, які тепер належать до гуртка паразитів, стали дійсно багатством цілого краю.

Для цього треба фермерам і робітникам організуватися в одну сильну політичну фермерсько-робітничу партію і стати до боротьби з капіталістичною гидрою.

В червні місяці якраз відбувся в Злучених Державах така робітничо-фермерська конвенція, на якій мається zorganizувати масову політичну партію.

Стівки про Злуч. Держави. А що-ж про Канаду? Те саме діється в Канаді, той самий повинен бути лік. Канада, це точна відбитка Злучених Держав. То-ж треба, щоби й канадійські фермери і робітники подумали про організацію масової політичної робітничо-фермерської класової організації.

УКРАЇНСЬКЕ СЕЛЯНСТВО ПІД РАДЯНСЬКОЮ І ШЛЯХЕТСЬКОЮ ВЛАДОЮ.

Маленьке порівняння життя українського селянства під радянською владою на Україні і під польсько-шляхетською в Галичині і на Волині. Ми так багато читаємо в ріпидничій газеті наклепів на радянську владу і одночасно так мало в ній пишеться про положення українського народу під Польщею, що ми мимоволі мусимо погодитися з тим, що панкам від "Укр. Голосу" блища до серця шляхетська Польща, чим Рад. Україна.

Та нехай там собі брешуть. Ми напевно знаємо теперішню думку українського селянства під Польщею. Воно тепер звертає свої очі на схід, чи не йде радянська армія його визволити. І вона колись прийде. І горе тоді буде польсько-шляхетським катам та українському зрадничим Рипидниці. Бо з тою армією вернуте до Галичини тих 120 тисяч молодих людей, синів українського селянства, які утікли від польського війська та від польських жандармів з Галичини на Радянську Україну, як про це пише в листі до свого брата в Вінніпегу хлопець, що втік з польського війська на Україну.

Нині ми подіємо для порівняння тільки невеличкі уривки з життя українських селян під польською шляхетською і під радянською владою. І кожний, хто має очі, щоб бачити, розум, щоб думати, хай перечитає і розсудить.

ПІД РАДЯНСЬКОЮ ВЛАДОЮ.

ДОКЛАДИ СЕЛЯН В РАДНАРКОМІ.

Раднарком це на Україні Рада Народніх Комісарів, або те саме, що в капіталістичній країні рада міністрів.

Отже згідно з ухвалою 8-го Всеукраїнського З'їзду Рад про тішину зв'яз правління з народними масами Рада Народніх Комісарів України ринила вислухати на своїх засіданнях доклади селянських рад, а також районних та окружних виконавчих комітетів.

Рішено вислухати 40 докладів.

Перший доклад селянської ради з села Рубіжан, харківської округи, відбувся на початку квітня. Після докладу селян в село Рубіжан вийшов один з членів правління.

От як робить радянська влада. Польсько-шляхетська влада катує українських селян, а радянська влада сама закликає селян до себе, вислухує їх доклади про стан освіти на селі та сільського господарства. Це робить радянська влада, бо вона є робітничо-селянська влада.

УЧИТЕЛЬСТВО НА ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ СЕРЕД СЕЛЯН.

Політична перевірка сільського учительства цілковито переродила робітників освіти. Учителство Чернігівщини тепер бере діяльну участь в радянських будівництвах. До сільських рад в губернії увійшло 145 учителів; в кооперативні ради — 118 учителів, в комітети незалежників 32 учителів; а в різні інші сільські громадські організації увійшло 475 учителів.

А куди пішли українські учителі під Польщею?

КРОК ЗА КРОКОМ.

В київській "Більшовику" з 29 квітня читаємо:

Село Юрківка, в Шевченківській округі на Київщині переїждо гетьманщину, петлюрівщину, денікщину і інших "отаманчиків".

Тепер свідомість зросла. Члени Комітету Незалежності Селянства свідомо ставляться до оточуючої дійсності. Приймають активну участь в житті села, працюють в різних культурних організаціях, як Сельбудинок, хата-читальня, Сільсько-Господарське Кредитове Т-во і т. д. Поступово крок за кроком свідомість зростає; від активної участі в антирелігійному рухові КНС перейшли до проведення рішучої антирелігійної пропаганди, від пасивності до політичного життя — до читання газет та до видавання шотижневої живої комзасмської газети. Школа теж поступово від

животиня перейшла до справжнього життя; навчання провадиться як слід, учительство переобтяжене працею й бракує педагогічного персоналу.

Сельбудинок, який виріс з одноклової, мало придатної до життя "Просвіти", зараз налагодило свою працю.

Новозавідуючий культурним відділом притягнув до праці вчителство.

Кожного тижня влаштовуються лекції. Передплачується "Більшовик" та "Глобус". Сільсько-господарське Кредитове Т-во у недалекому майбутньому виросте так, що буде задавати тон в життю кооперативі цілого району.

Недавно організований осередок Комуністичного Союзу Молоді України починає діяльно розвивати свою працю. Спільними силами, крок за кроком село вибивається з темряви, стає на правдивий шлях, іде вперед.

ЗАСУДИЛИ ДЕНІКІНЦІ.

В Харкові засуджено на кару смерті капітана Стещенка, бувшого шефа поліції в армії Денікіна і Врангеля. Стещенка обвинувачують за замордування 5.000 робітників і комуністів. Самий він признався, що підчас свого урядування приказав стратити 700 комуністів.

ПІД ШЛЯХЕТСЬКОЮ ВЛАДОЮ.

ЖАХЛИВИЙ СТАН ГАЛИЦЬКОГО СЕЛЯНСТВА.

Селяне, що приїждять з різних галицьких сел до Львова, розказують про жахливе становище українського селянства в Галичині тепер на селі за одно з жандармерією стало й православне духовенство, що допомагає витягати з селян останні гроші. Поміж українським селянством панує темнота, хабарництво, руїна, неписьменність, українські школи майже скрізь зачинені. Газет нема. На селі зникли останні ознаки культурного життя.

ЖАХЛИВИЙ СТАН СЕЛЯНСТВА НА ВОЛИНІ.

Втікачі переказують, що становище українського селянства на Волині жахливе. В селі Оженині, Острозького повіту, улані 19-го полку поводяться з селянами, ніби то в завоєваній країні; Василя Далевича, що відмовився скинути шапку, поручник побив кулаками по обличчю та поселив до нього в хату 6 жовнів, яким дозволив брати все, що вони захочуть, а господаря звелі вигнати на вулицю. Жовніри вигнали господаря, жінку й двоє дітей. Поручник так навчав жовнів: "беріть все, що тре-

ба, якщо будуть робити опір, бійте хамів".

В с. Оженині Павло Шевчук спіймав жовніра, що вкрав речі. Решта жовнів виканкали господаря на вулицю, накинулись на нього та тяжко побити, а після цього ще загрожували спалити хату. Вахмістр, якому поскаржився Шевчук, заявив: "ми вас всіх перестріляємо".

До м. Дубно селянин Христюк привіз дрова. Поліція забрала його до участку, невідомо, що вона там з ним робила, але тільки на третій день родичі найшли Христюка в єврейській лікарні з вогнегострийними ранами.

КАТУВАННЯ СЕЛЯН.

В холмській газеті "Наше Життя" читаємо:

В кінці березня (марта) ц. р. поїхав на ярмарок до Піщана селянин села Хорошчина Я. Ковальчук. Не успів він привезти коней, як до його підійшов поліціант і завізав на постерунок. Ковальчук не хотів йти, не бачучи в тому потреби. Тоді поліціант силою змусив Ковальчука слухатися приказу. На постеруноку без всяких підстав збито Ковальчука до безпритомності і на візкові відвезено до арешту. Коші під розписку переслали до села другим чоловіком.

На другий день Ковальчука випустили упоминуючи: "тримай язик за зубами". Як бачите факт дуже оригінальний і гідкий, хоті і не перший в діяльності польської поліції.

ЯК БУДУТЬ КАТОЛИЦЬКУ ПАРАФІЮ?

В році 1912 члени кооперативу в селі Состока, гміні Жмудь, збудували на власні кошти дім, вартості 350 карбованців. Але в 1917 р. "дозор косельний" села Клештуп забрав цей дім на користування для ксендза під обору. У права кооперативу не раз зверталася до дозору в справі звороту будинку. Однак відповідь була "не можемо повернути, бо де ксендз буде коні держати?", але додавали: "ми вам звернемо". В останньому разі визначили термін звороту на 1. квітня ц. р., але "панське слово на бистрим коню ездзі" і о додержанню обіцянки і слух загинув.

СУД НАД ГУЦУЛАМИ.

Зі Львова з 9. квітня пишуть: Цими днями розпочинається великий процес Прикарпатських Українців (Гуцулів), що їх обвинувачують за приналежність до комуністичної партії. Між обвинуваченими є учителі, поети, професори і вчені.

СЕРЕД ФАРМЕРІВ.

Несто, Ала.

До нас загостив наш брат по праці робітник, т. Свідерський, організатор від Зах. Окр. Комітету Стів. У.Р.Д. Пого приїзд, це перша зладка злучи українських робітників і фермерів, це перша підважина під робітничо-фермерську просвітну організацію.

На мітинг прибуло поважне число фермерів і радо привітали організатора, який в двогодинній промові визнавав товаришів гуртуватися в просвітно-запозомову організацію. Кличем українських робітників і фермерів в Канаді повинно бути — спільна організаційна праця, спільна боротьба. Робітники вже подали руку фермерам, а фермери повинні тепер подати свою мозолісту руку робітникам і стати спільно до боротьби з визиском.

А щоби така зладка могла здійснитися, треба, щоби фермери читали і ширили робітничо-фермерську газету "Українські Робітничі Вісті". Треба цю газету допомагати матеріально, бо вона не служить панацеєю від ніякого попертя. Пани рад-ді-б і втпотили в ложці води. Отже ми, фермери, повинні злучитися докола "Українських Робітничих Вістей" разом з робітниками і дати їм всяку поміч.

Вислухавши промову т. Свідерського, фермери зложили йому \$6.95 на дашу подорож. Хай же робітничо-фермерська організація! Хай же солідарність між фермерами і робітниками! Хай жини "Українські Робітничі Вісті"!

М. Костюк.

МЕНОНТИ ДАЛЬШЕ СПРОДУЮТЬСЯ І ВИЗДЖАЮТЬСЯ З КАНАДИ.

Після довгих переговорів між Менонітами в Вінклер і Морден, Ман., з однієї сторони і британським синдикатом — з другої прийшло до умови, підля якої британський синдикат купив в меноніти 60 тисяч акрів землі за \$1.600.00, або приблизно по \$25.00 доларів за акер.

Синдикат має виплатити менонітам 800 тисяч доларів готівкою, а на решту синдикат дасть менонітам землю з свого ренчу в Мексико. Ще один потяг з менонітами і всіми їхніми фермерськими машинами в дорозі до Мексико переїхав через Вінніпег 1. мая. Сподіюється, що потрібно буде ще 25 спеціальних потягів, щоби перевезти 4.800 осіб з їх причадами з Манітоби в Мексико.

ТОВАРИШІ ФАРМЕРИ! Читайте свою сторінку гуртом і передавайте часопис з рук до рук!

М. ІРЧАН.

КАРПАТСЬКА НІЧ.

(Оповідання із збірки "Кровавий бог".)

(Продовження.)

В форналях росла моя сила, росли й літа мої. А з ними, став й я якийсь буйний та дикий. Колись смирний був, а став страшний. Роспився, шукав бійки, нікого не боявся. І форналявати не хотів. Побив економа, розбив голову коневі кулаком. Прогнав пан і вернувся я в свою хатину. Господарити не хотів, та й не було на чому. Городець малий, а сам я став до нічого. Почали люди обминати, боялися. Побачив я, що в селі не бути мені і пішов в місто, та й замельдувався на охотника до війська. Було мені тоді 18 літ. Давно-давненько, буде вже тому з 24 роки. Гей-гей! Не було ще вас й на світі, діти...

— І приймали вас Матвію?

— Такого як я? Чому-ж би ні. Ще й попасся на поплах, похваляли.

"До кавалерії — кажуть, хлоп, як дуб". І я пішов...

— То ви служили при кавалерії?

— Не вірите? Та ба! Тепер тяжко повірити, бо можна здумати дурним кулаком Матвія Шавалу, як панську лабу бурку. А колись — той боже, земля дуділа під моєю...

Перший рік у війську був я ще буйний, як в селі. Думав знайти спокій, а найшов неволю. А я був дужий та дикий і неволі не терпів. А в війську, самі знаєте — слово старшого святе. Мав я біди чимало. Сидів тижнями замкнений, робив найгіршу роботу за кару і всаєтки не піддавався. Утівав, здригав, не били, бо боялися, але морили голодом за гратами. Так цілий рік. Думав, що розбійником стану.

Але пізніше побував я з полком в чужих

краях, приглянувся, як живуть Чехи і Німці. Тай задумався. Дивлюся, люди, як й наші, а якесь життя їх не таке. Хотів пізнати, хотів навчитися, та ба, — темняк, хоч — очі вибий. Ой, тото гірко стало мені. Бувало сяду десь в стайні, як ніхто не бачить і рву чупер на голові і клею себе самого. Бо дурний мій розум пізнав, що на світі не сила потрібна, а розум, ясний розум, як то сонце маєве. Що з того, що я мій на своїх широких плечах піднести царського коня, а був дурний? Мала дитина могла обдурити мене. Темний чоловік, гірше дитини, бо дитина скаже щось недолале і не диво. Вона ще дитина. А я, здоровезний медвідь і дурний, як чобіт.

— А чому-ж ви не вчилися вуйку?

— Страх хотів вчитися, пробував. Але не йшло. В голові за багато дурю було. Подивлюся на книжку, на папір, тай видається мені, що ті чорні нумери підскакують, тацюють і сміються з мене. Але почав я жити іншим життям. Побачив, що розумні люди не записуються, не бються і живуть спокійно, хоч бідно та по людськи. Став й я іншим чоловіком. Притих, переродився. Складав ті дрібні гроші до купи, почав думати про дальші літа. Похваляли мене за це, і ніхто вже не дивився на мене, як на звіра. Матвій Шавала став чоловіком.

Вислужив при війську три роки і заблагоснавав назад в село. Грошиків в мене не було багато, але було. В селі не пізнали мене, дивувалися. А я хатчину свою направив, а я городець почав орати, а я на панському заробляв. Та бо й жентися захотів. Підглянув лічвину собі, тиху та роботящу, не багату на землю, але добру і смирну. І в осені в моїй хатині забрешіли цимбали і заголосила скрипка. Матвій Шавала оженився.

За жінкою взяв, не багато поля, але вже легше було. Мій городець і її загони і на зиму ба-

раболі для обоих, ще й продавали. Зажили ми так, що й сказати не можна. Село з днів не відходило. Та як то, до чого то? Був такий розбійник, такий "лецій" калвин, а став чоловіком.

А ми з Марією не спочиваємо. В жинва — на панському лані, в зимі — я багачем по стодалах молочу. І кервавиці складали і хатка наша повеселішала. Коровку придбали, та бо й дочечки діджалися. Так минали роки. Ми гарували, але не нарікали, не гнівали бога, на него всю надію мали.

Та шестого року, як ми побралися, дощі впали, слота велика. Повимакало все в полі, зерно покільчилося на-пни. Ні в пана заробити, ні своє зібрати, бо того свого не багато. А нам вже бог післав й хлопчика. Вродився в саме слотне літо. Круто стало, в довгі залізи, корівник нічого дати і в хату почала тиснутися нужда... Ви спите?

— Ні, ні, не спимо. Та де-ж нам спати тепер...

— Кажу, в хату почала тиснутися нужда. Зажурився ми обоє. Ратунку для бідного нема. Бився я, бився, нічого не добився. Сила в мене ще була, ой сила силена. Тільки двайцятьсятий рік добігав мені. Та не було для той силі роботи. І став я ще більше смирним та прибитим. Сила була в тілі, але кров була тиха. Біда і кров тамає.

Та саме в той час почали люди їхати в Америку. Мало їх їхало, але то тут, то там було чути. Кажали — великі гроші можна заробити в тій Америці і я подумав: Гей, сила в мене є, молодий я ще, як дубчак, так чому-ж не поїхати? Не знав я, яка та Америка, та де вона. Може й ніколи не чув такого слова. Темний був, що тут дивуватися...

Розвідав я, як і що тай признався жінці. Плакала дуже, не пускала, але — не було ради. Глянув я на дівчинку, шість літ її, а бідненьке

худеньке, тільки шкіра й кости. А в пеленках хлопчик... Не витривав, сказав, що йду. Зароблюю грошей і вернуся. Не помогли плачі. Я чув в собі силу, здоров'я і думав, що світ цілий перееможе, багачем стану. Дуже якось тягнула та Америка, що я й сон втрапив.

Зазичився трохи на грунт і хатчину, продав останню корівчину, сказав жінці, най пантрується, а сам — торбину на плечі, а в торбину кілька голубок чоснику, позиченого хліба і в шматині грудку соли. Попрозився тай пішов...

Тай пі-і-і-шов... Ех!...

Глибоким боєм вирвалося з грудий Матвій це "ех". Сказав він його і з жалем і з терпінням. Ніби безнадійно махнув рукою на все, що було в його житті і в уязві перенісся в ті часи, як був дужий та грізний, як орудував силою, з якою думав побороти світ.

— Тай пі-і-і-шов... Ех!...

Ніби вривався високий-мідний Матвій вітром в далеку світ, а в очах його палали вогні певної надії на краще. Таким він був колись. Колись... Тоді, як через плече висіла торбина з чосником, бохонцем хліба і грудкою соли, за ним ридала жінка й діти, а він сміло гнався в світ за очі шукати своєї долі. І не бачив він в той час перед собою ніяких перепон, ніяких трудностей. Що може спинити його смілий хід? Він-же сила, він царського коня піднімає на широкі плечі! Він працюватиме в тій далекій-незнаній Америці, що робить з бідних багатих, що подвоює денний заробіток золотом. Америка... Що воно таке? Кажуть за далекими морями, за далекими горами є така земля. І йдуть в ту землю люди з усіх кінців світа, бо там знаходять долю свою, щастя своє. Там на-ходять лік на довгі, на плач голодних дітей, на чорну-мужицьку нужду галицького села. Праця? Що Матвієві праця? Тільки давай плати, а Матвій руками залізо ломатиме.

ЗБИРАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ

на одиниці (амострований науковий літературний журнал в Канаді і Злучених Державах "РОБІТНИЦЮ" що виходить кожного 1 і 15 в місяці.

Участь беруть між іншими такі літературні й наукові сили: М. Ірчан, М. Тарновський, В. Косак, М. Луцкевич, Оксана Калудубська, др. Надія Суворова, др. М. Сисак, др. Рост. Заклинський і ін.

"Робітниця" друкує дуже приступний науковий матеріал з ілюстраціями, цікаві новини з іноземного світа, лікарські поради і має ділову сторінку та веселий хутник.

Постійно веде своїх сторінок курс української граматики.

За добрі відгадки загадок, дає журнал нагороди.

Кожне число має свою вартість. На складі можна дістати ще 2 і 3-4 число, бо перше розійшлося.

Річна передплата тільки \$1.50, піврічна 80 ц.

"Робітниця" своїм змістом цікава і корисна також для муш, а не тільки для жінчин. Передплату посилайте на таку адресу:

THE WORKINGWOMAN
Cor Pritchard & McGreggor
Winnipeg, Man.

РІЖНІ ФАРМЕРСЬКІ ВІСТІ.

ЧОГО ВОНИ ХОЧУТЬ?

На початку свого прибуття до Канади українська імміграція не мала стільки клопоту і не було між нею стільки гризні, як є тепер. А це тому, що не було тут тоді "народних діячів", інтелігентів та попів. Умер фармер, поховали його без кадила і без клопоту. А як прибули до Канади ріжні пани прибув з ними й клопіт. Понатворювали релігії і сваряться. А кому з цього користь? Ось тепер фармери організують гвіт пуд та свою юнію. А саскатунсько-стунівська бурса і її нова релігія бунтує проти гвіту пуду проти фармерської юнії. Чому? Бо ті лідери, що згуртувалися довкола неї, понабубували своїх елевейторів і хочуть, щоб тільки у них українські фармери продавали пшеницю. Ті люди ухитрились і релігію і "просіту" і елевейтори перемішали і кажуть, що все це служить народним цілям і одночасно не хочуть, щоб той народ організувався у гвіт пуд та в юнію. Для них народ — це гурток глітків, що згуртувалися довкола елевейторів.

А тепер саскатунська могила, видумала — хто не православний, той не Українець. Певно скоро ще проголосить, що хто пішов у гвіт пуд або в фармерську юнію, той зрадник українського народу. Або-ж їм що? Коли вже й католицьких попів називають Жидами — то чому українських фармерів, що думають про організацію, не назвати зрадниками? Робітників називають вони зрадниками, яничарами тільки за те, що ті організуються і більш нічого. Зрештою тим людям тепер море по коліна і годі було-б дошукуватися в них чести та совісті. А ви фармери подумайте в своїй голові ким вам по дорозі. Чи з тими, що помагають панам вас визискувати, чи з такими самими визискуваними, як і ви самі!

Організуйтеся! Цей клич буде відомий всім вашим ворогам!

К.—.

МІТІНГ МІЖ ФАРМЕРАМИ.

Смоки Лейк, Алта.

Дня 18. квітня відбулося в Смоки Лейк масове фармерське віче. Віче відбулося в "Народнім Домі", до якого між іншими належать і ті, що звуть себе панами. В цім містечку робітників мало, а фармери, як відомо, на фармах, а в самім містечку замешкують переважно ті, що люблять з фармера тягнути а латти робітників. Вони бояться згоди між фермерами і робітниками, але як показалося, на віче вони не прийшли. Вони тільки за плато люблять кидати на робітників камінем, а в очі прилюдно не мають йому що сказати. Така то в них "права".

Віче відбулося в найкращім порядку. Промовляв т. Свідерський, якого присутні фармери вислухали з великою увагою. Присутні фармери зложили на вічу \$20.50, з чого \$5.00 заплатили за галю, а \$15.50 зложили лекторів на дальшу подорож, щоб він мав змогу відвідати інші фармерські місцевості. В цій місцевості відбувся недавно мітінг для допомоги газеті якихось панів і не зважаючи на те, що аж два рази людей запрошувало, вдалося тому панкові з горезвісною зібрати \$19.00. А газетка це панська, бо сам лектор відповідалою на запит, сказав, що вона виходить після поради пана лікаря і пана адвоката.

Так подумайте, товариш фармери! Доки ми будемо піддержувати своїми доларами газетку якихось невідчальних перед ніким одиниць? Нам, товариш фармери, час вже зрозуміти, що нам з панами не по дорозі. Нам по дорозі тільки з робітниками, які так саме є визискувані, як і ми. Тому всюди привітайте бесідника від Західного Округного Комітету Стів. У.Р.Д. Запросіть його до своєї місцевості, відпровадьте до сусідної, дайте йому матеріальну поміч, а він вам дасть моральну.

Фармер.

РАДЯНСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО НЕ ТОРГУЄ НАРОДАМИ.

В розмові з кореспондентами, заступник народного комісара закордонних справ С.Р.С.Р. Лівінов сказав з приводу розбиття радянсько-румунської конференції між іншим слідує: Радянське правительство народами не торгує. Румунія була, що поруч з так званими великими державами існує ще С.Р.С.Р., який веде свою незалежну міжнародну політику і не дозволить ні Парижу ні Лондону диктувати собі лінії поведінки.

Недавня конференція має для нас, однак і альтернативні сторони. Вона дала нам можливість лишній раз пригадати цьому світові про існування на полудневім-сході Європи серйозного територіального питання, котрого не зможуть вирішити ні конференція амбасадорів, ні Ліга Націй, ні парламент великих держав, якщо на це не буде волі безпосередньо заінтересованих в цім питанні радянських республік. Ця конференція дала нам можливість пригадати населенню Бессарабії, що його брати на Україні не забули про нею.

Санкціонування окупації Бессарабії не пройде даремно, ні для Франції, ні для Англії. Підчас наших переговорів в Англії Бессарабське питання буде займатися далеко не останнє місце.

Ми переконані, що Італія, яка тільки що вступила на шлях приятельських відносин з радянськими республіками, щоб догодити Румунії або її хазяїнові — Франції не захоче заризикувати недавно заключеним торговельним договором.

8-ГОДИННИЙ ДЕНЬ ПРАЦІ В ШВАЙЦАРІІ.

Тяжкою боротьбою швайцарське робітництво здобуло собі в 1919 році 8-годинний робочий день в фабричних підприємствах. В 1920 році йому пощастило далі поширити закон про 8-годинний робочий день на почу і замішництві, не зважаючи на жорстоку боротьбу з боку підприємців.

Але швайцарська буржуазія й після цього не вважала себе подоланою в цій діяльній швайцарського законодавства і весь час провадила боротьбу проти 8-годинного робочого дня. Не маючи надії знести закон в прямий спосіб, вона поспробувала "законно" обійти його. І ось в минулому місяці швайцарському народові було подано на голосування "поправку" до закону, яка мала надати урядові право "в часи загальної економічної кризи" збільшувати робочий день в тих чи інших галузях до 54 годин на тиждень, з тим, щоб час праці не був більше 10 годин на день. Приціпово отже закон мав би існувати, а фактично його було-б знесено. Буржуазія не вдалося однак обдурити робітників і службовців і її "поправку" до закону відкинуто великою більшістю. Швайцарські трудячі знову заявили, що 8-годинний робочий день повинен існувати не тільки в принципі, а і фактично. Чи примириться з цим на цей раз швайцарська буржуазія? Без сумніву, що ні; поки вона лишається у владі, вона буде вживати всіх заходів і використовувати кожну нагоду, щоб відкинути все те, що хоч трохи звяжує її руки в справі безмежного визиску робітника. Щоб забезпечити за собою 8-годинний робочий день, швайцарське робітництво повинно насамперед повалити панування буржуазії, вирвати з її рук владу. Поки цього не станеться, боротьба за робочий день не втихатиме, скільки-б раз 8-годинний робочий день не ухвалювалося.

П. Б.

СІВБА ДОВКОЛА САСКАТУНУ.

Телеграма з Саскатуну з 2. мая доносить, що при кінці квітня засіяно в саскатунським дистрикті 35 процент пшениці і 10 процент біва.

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО В ЧЕХОСЛОВАЧЧІНІ.

Законом "Спілки студентів громади У.С.Р.Р. в Ч.С.Р." і "Товаришів Т. Шевченка" відбувся у Празі дня 25. квітня в р. в великій залі чеського Народного Дому Шевченківський концерт в 110 роковин народження великого Генія.

Праця по вшануванню свята була для радстудентів велика і тяжка, тим більше, коли звернеться увагу на те, що вони знаходяться тут за кордоном в умовах протязвасних умов Рад. Республік, перебувають серед контрреволюційного елементу азагал, а реакційно-чорносотенної української еміграції з'окрема, яка старается всіма силами спаралажувати кожний їх рух маючи до того в своїм розпорядженні досить багаті средства.

Одним заходів реакційного табору розбилося, а свідома інтензивна праця радстудентів унічалася більш чим бажаними наслідками, бо велике число присутнього чеського робітництва, чеської інтелігенції всіх напрямків і української стрілиць з робітничих відділів мали змогу наочно надивитися, послухати і переконалися о всім тим, чого не бачили, не знали і не могли догадатися від реакційної еміграції за цілий час її перебування в Чехословаччині.

Багати і різномірний концертний репертуар, як не менше владно відібраше його уложення, були не тільки величавим святвом радстудентів за границями Рад. Республік азагал, а і міжнародним святвом радстудентів і української еміграції в цім містечку.

Концерт розпочав відвідуванням Заповіту, по чому слухавши гарні, старанні і з повним натхненням виготовлені святкові промови по українськи і по чеськи.

Промову по українськи вголосив член Радстудентів т. М. Харусь. Він вказав в своїй промові, що Т. Шевченко був не тільки українським національним поетом, але був перш усього найбільшим борцем за визволення працюючого люду, борцем котрому були дорогими змагання всього пролетаріату всіх народів, як змагання данного римського плебея проти аристократії, гусів проти німецького і чеського панства, кавказського горця проти князівства царявну. Т. Шевченко був першим українським поетом революціонером, який гукнув на весь світ "розкуйтеся, братайтес", аперний, котрий покликав до боротьби з князьким панством і яку то боротьбу довершили робітники і селяне в Рад. Республіках. Спартак, Маркс, Шевченко, Ленін от дня-розвитку революції, імена і символи вміщуючі в собі історію класової боротьби і її змагання. Но сучасність — це далеко від виконання Заповіту Генія революціонера. Мільони працюючих українців Галичини, Буковини, Бессарабії і других українських земель ще до сьогодні стогнуть під ярмом чужого і власного панства, яких десятки тисяч ренегатів допомагають ворогам катувати; сотні тисяч прихильників Шевченкового Заповіту вальються і стонуть по спільних чужинських ґрунтах і там серед тюремного марева душеною "світлюють роковини Глого народу". А все те ми "лише один напарник і одну цілість" кожній спільно!

Український робітник повинен показати свої зусилля на зміненні робітничо-селянської України, яка, в спільні з іншими вільними народами, має забезпечити вільний господарський і національний розвиток в Радянському Союзі і, що кожний робітник повинен пам'ятати, приспінити

ЗВІТ КОМІТЕТУ ПОМОЧІ ХОРОМУ ТОВ. І. ГИНДІ.

Сладоучі жертви наспів по день 26-го квітня 1924 р. на поміч хорому товаришів І. Гинді, який перебуває в Монреалі, Кве.

Table with 2 columns: Name and Amount. Lists donors and their contributions to the fund for I. Gind.

Загального фонду наспів по день 26. квітня 1924 р. \$616.10

Вислано на руки І. Гинді 150.00

Стемплі, конверти і переслапка грошей 7.60

На руках в касієра С. П. К. \$458.50

В імені тов. І. Гинді складаю шпур подяку філіям, відділам і колекторам, та всім жертводавцям.

Рівночасно повідомляється тих товаришів, які ще не мають на руках лісти, щоб якнайскорше надіслали, на адресу нового секретаря С.П.К. тов. Р. Terlecky, P. O. Box 308, Toronto, Ont.

Остається з товариських прилатом, Ю. Новосілянськй.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ У ВІННІПЕГУ.

Понеділок, 5. мая 1924.

Table of market prices in Winnipeg for various goods like wheat, oil, and other commodities.

ЦІНИ ХУДОБИ.

Table of livestock prices in Winnipeg, including prices for various types of cattle and sheep.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх членів Відділу Укр. Роб. Дому в Іст Кілданон, що місячні збори відбудуться в вівторок, дня 6. мая о год. 8. вечером. Обов'язком кожного члена бути присутнім на цих зборах.

МАСОВЕ ВІЧЕ В СПРАВІ СПЛАТИ ДОВГУ У.Р.Д. В ДІ ПЕС, МАН.

Дня 6. квітня у. р. відбулося в Ді Пес масове віче, котре отворив орг. т. Дорошенко. Предсідателював тов. Оленіцький. Перший говорив т. Николка, котрий в своїй доповідній промові порушив дуже багато неучасних справ, які так тяжко долають робітництво, а власне через байдужість самих робітників. А щоби це-мо ділової зарплати, то потрібно організуватися і учини самих себе. А щоби на робота унічалася успіхом, перше всего треба сплатити довг, який тяжить на У.Р.Д. в Ді Пес. Певля цього наступив вільна дискусія, з котрої вийшло \$212.30. Потім за-бурає слово тов. Біленський, котрий до-рещі казав, що це не організація, яку вона має силу, і чому ми повинні організуватися. Третім говорив тов. Барановський і розказав присутнім про свої враження з Плато-го З'їзду Стів. У.Р.Д. і про роботу Стіваришів У.Р.Д. азагал і цій Канаді на просвітно-організаційнім полі. Тоді тов. Оленіцький подякував присутнім за участь в вічу і за їх шедри жертви, які вони зложили на сплату дову робітничої святині в Ді Пес. На закінчення відслідано "інтернаціонал" і всі веселі розійшлися до-мів.

Імена жертводавців.

Ф. Дорошенко \$15.00; по \$10.00: Ів. Гуцулак, М. Холяк, К. Паскальський, М. Мойсінин, Н. Біленський, Г. Оленіцький, В. Ткач, Іван Токосний, М. Дубинський, Н. Сергійчук, Г. Ю-жик, Ю. Богат; по \$5.00: М. Гоголюк, П. Огородник, Ів. Макошанський, П. Ткач, Ю. Чайка, Г. Приймачук, А. Калачук, Ф. Березин, М. Гоф, Г. Лукіян, А. Кот, Ів. Денісок, А. Шем-барський; В. Фостій \$2.00; по \$1.00: т-ка М. Барановська, т-ка А. Огород-ник, М. Вільховий, т-ка В. Денісок, т-ка А. Юзик, т-ка Б. Дубинська; віль-ного кошти \$4.30.

Від імені У.Р.Д. складало всім жертводавцям сердечну товариську подяку.

М. Гоголюк, секр. вічу.

ВАЖНЕ! - ВАЖНЕ!

Повідомляється всі дра-матичні гуртки і товари-ства, що відділ Стів. Укр. Роб. Дім в Вінніпегу має на продаж ограничену кількість примірників славної романтичної дра-ми М. Старицького з жит-тя карпатських гуцулів в 5-ох діях і 7-ох вільнозах-зі співами і танцями п. н.

"ЮРКО ДОВБУШ"

Ціна одного примірника 50 центів.

Для товариств 5 примір-ників за \$2.00. Для кни-гарень 25% опусту.

Просіться замовлення слати на слідууючу адресу:

Ukr. Labor Temple Branch Cor. Pritchard & McGregor, Winnipeg, Man.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЕРЕПИСНІ КАРТКИ УКР. РОБ. ДОМУ В ВІННІПЕГУ.

На многи запити товаришів, чи є в нас переписні картки з фотографією У.Р.Д. в Вінніпегу, повідомляємо, що маємо ще певну кількість дуже гар-них переписних карток, з фото-графією будинку Укр. Роб. Дім в Вінніпегу. Картки є дру-ковані в таких кольорах, в я-ких виглядає наш будинок із зовні. Попередно продавалось одну картку по 5 ц., а тепер продається 2 картки за 5 ц. Хто-ж замовить більшу кіль-кість для продажу, той дістане великий опуст.

Замовлення шліть на адресу:

Ukr. Labor Temple Branch Cor. Pritchard & Me Gregor Str., Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ СВОГО ШВАТРА

Василья Мустує і країна Василь Мель-ничко з села Шубранка, повіт Чер-нівець, Буковина. Минулого року ма-ли берикувати в Оттаві, Ont. Хто зна-є біх тепершню адресу, або вони са-мі хай зголосяться на адресу:

Peter Kushniruk Red Pass, B. C. Canoe River. (48)

ХТО ЗНАЄ що сталося або де ліса

Василь Шовар, родом з Мишково, повіт Густинь, Галичина. Він приїхав до Канади в 1913 р. і перебував в Вінніпегу. Працював лісовим убив-ним при роботі. Хто-б його владі зба-вив що з ним сталося, зловить ласка-во напасати до:

A. Sholdra 290 Clarendon St. Sro. Vancouver, B. C. (47)

УЧИТЕЛЬКА музики Марія К

шівна, яка урядно прибула зі старо-го краю, учить гри на півні малих і-дорослів. Просіть зголошуватися на адресу:

П. Кулинч.

Advertisement for 'Хай живе наша робітнича преса!' (Let our workers' press live!). It discusses the importance of the press for workers and provides information on how to subscribe or contribute.

ТОВАРИШУ! Чи Ваш сусід є передплатником "Українських Робітничих Вістей"? Чи він азагал читає яку газету та чи интересується тим, що в світі діється? Якщо ні, то чи зробили Ви щонебудь, щоб заохотити його до читання? Коли не зробили Ви цього дотепер, то зробіть зараз, таки ще сьогодні! Візьміть "Українських Робітничих Вістей", підіть до него і прочитайте йому, розясніть те, що йому неясно в прочитаному. Зробіть так сьогодні, завтра, а після завтра він сам передплатить собі газету. Цим Ви зробите дві корисні річі: для "Укр. Роб. Вістей" придбаєте передплатника і будете мати свідомого сусіда.

Українська робітнича преса, це ознака сили і свідомости робітництва. Памятайте про Пресовий Фонд і відновлення передплати!